

SISSISANOMAT

2022/ no 1

60. VSK

Juha Karell on lähtenyt

Sissiveli Juha Karell menehtyi liikenneturmassa Lopella elokuun 28. päivänä.

Juha liittyi Stadin Sisseihin 1.1.1980. Siitä alkoi monivuotinen toiminta reservissä. Alkuvuosina toiminta keskittyi maastotoimintaan, Juha oli liikunnallisesti erittäin lahjakas. Ennen sisseihin liittymistä Juha harasti kilpailumielessä useita lajeja, mm. hiihtoa, soutua, näissä hän kilpaili valtakunnallisella tasolla osallistuen myös varamiehenä nuorten MM-soutuihin Pertti Karpisen soutaessa itse kisassa. Sisseissä lajikirjoon tuli liittymisen aikaan ”pakollinen” laji Jiu-jitsu, ilman sitä ei päässyt Sissien jäseneksi. Myöhemmin lajeiksi tulivat eri reserviläislajit, marssiammunat Santahaminassa, syys- ja talvijotokset ympäri Suomea, missä menestystä tuli sissien joukkueessa, mm. voitto ResULin syysjotoksessa 1984. RUL/RESin ja Neuvostoliiton/Venäjän vastaavien yhdistysten (DOSAAF/ROSTO) välisissä kahdeksassa sotilasmaaottelussa vuosina 1990–2005 Juha oli jokaisessa mukana, ensin kilpailijana ja sitten valmentajana tai joukkueenjohtajana. Lisäksi hän oli myös junailemassa ensimmäisen suomalaisen reserviläispartion mukaan ERNan sotilasparkiokilpailuun 1996.

Juhan panos useissa Sissien maastojotoksissa oli myös merkittävä. Hän oli aina valmis lähtemään Lappiin kaveriksi lyhyelläkin varoitusaajalla maastontiedusteluun valmistelemaan tapahtumia kavereille. Yksi muistiin jääneistä oli kanootilla Ivalojoella suoritettu tarvikekuljetus Erkki Viertolan kanssa Waskooli -jotoksella elokuussa 1994. Työelämässä Juha oli persoonaltaan ulospäin suuntautunut ja luottamusta herättävä; kykeni saamaan toiset puolelleen sekä kumppaninsa toimimaan yhteisen suunnitelman mukaan. Työssä kiinteistöalalla nuorena siirtyi esimiestehtäviin, ja eteni niissä aina vastuullisempiin asemiin; mitä Juha tekikin, hän ei helpolla luovuttanut asettamastaan tavoitteesta.

Yhdistystoiminnassa (reserviläisjärjestöissä) tuottivat tuloksia samoin Juhan luonteen hyvät puolet sekä monipuolinen harrastuneisuus ja sosiaaliset kyvyt; toimi aluksi oman yhdistyksensä johtokunnan jäsenenä ja vaativissa järjestelytehtävissä. Tämä kaikki johti yhdistyksen puheenjohtajaksi vuosiksi 1990–1992. Hänen toimiessaan Sissikerhon puheenjohtajana luotiin pohja vieläkin käytössä olevalle johtamismallille, 3+3+3. Tämän mallin kehitti Jukka Karila ja Juha oli sen ensimmäinen läpikäyvä. Juha toimi ensin varapuheenjohtajana, sitten puheenjohtajana ja kolmas rupeama perinneupseerina. Näin pidettiin yllä toiminnan jatkumoa. Juhan toiminta reservissä eri toimissa johti majurin arvoon asti.

Soudussa Juha toimi oman uransa jälkeen valmentajana valmentaen mm. useita Sulkavan soutuun osallistuneita kirkkovenekuntia. Yhdestä heistä tuli hänen elämänkumppaninsa, myöhemmin vaimonsa.

1990-luvulla Juha hankki järvenrantatontin Lopelta, minnerakensikin oman käsin loma-asunnon. Hirsijärven mökki oli Juhalle jo kiireisinä työvuosina mieluisin harrastus, sisältö ja energianlähde. Eläkkeelle jäätyään hän vietti pääosan ajastaan mökillä ympäri vuoden rakkaan koiransa Jeren kanssa, mutta aktiivisena ja sosiaalisena ei jäänyt omaan pihapiiriin pyörimään, vaan solmi vilkkaat suhteet mökkinaapureihin ja moniin paikkakuntalaisiin.

Myöhemmin vuosina Juhan panos Lopella olevan Sissien laavun paikan hankkimisessa ja rakentamisessa oli erittäin merkittävä, ilman häntä Sisseillä ei olisi ainutlaatuisia tukikohtaa Kaartjoen varrella. Loppiaisena pidettävä Loppiaistulet on jokavuotinen tapahtuma, minkä puuhuolto oli sovittu tehtäväksi seuraavalla viikolla Juhan lopulliseen reserviin siirtymisen jälkeen. Sissikollega totesi: ”Parhaat lähtevät ensin.”

Juhalle myönnettiin seuraavat tunnustukset:

- Sissikerhon kunniamiekka 1994*
- Sissiansiomitalli soljen kera 1991*
- Sissikerho numeroitu standaari 1998*
- Sissiosasto numeroitu standaari 1989*
- RUL Kultainen ansiomitalli 1992*
- Sissin kivi 2003*

METSÄVELJET

Päätoimittajalta

Vuoden ensimmäinen Sissisanomat on nyt valmis. Viime vuonna saatiin vain yksi lehti ulos johtuen monista eri syistä, ei niistä sen enempää.

Toimitan lehteä toistaiseksi väliaikaisesti, kunnes saadaan pysyvä ratkaisu. Apuna on jälleen Christer Mikkonen, monen jutun kirjoittaja ja kuvittaja ja sisällön sijoittelusta vastaavana. Taittajana jatkaa Sirkka-Liisa Kallio. Avustajina toimii useita jäseniä, he kirjoittavat juttuja toiminnasta vuoden aikana.

Pyydänkin jäsenistöltä hyviä jutun aiheita ja juttuja omista sisseihin liittyvistä aktiviteeteista, mielellään kuvien kera.

Matti Huomanen

Yhteystiedot Sissien toimintaan
www.stadinsissit.fi

Helsingin Sissikerho ry
Puheenjohtaja: Vesa Vepsä
• puh. 040 568 7009
• [vesa.vepsa\(at\)gmail.com](mailto:vesa.vepsa(at)gmail.com)

Helsingin Sissiosasto ry
Puheenjohtaja: Henri Tourunen
• puh. 040 847 8121
• [henri.tourunen\(at\)gmail.com](mailto:henri.tourunen(at)gmail.com)

Jäsentietojen muutokset
Käytämme RUL- ja RES - järsenrekisteriä, minne voit itse päivittää muuttuneet tietosi www.rul.fi ja www.rwservilaisliitto.fi / vaihtoehtoisesti ota yhteyttä [tommi.saikkonen\(at\)gmail.com](mailto:tommi.saikkonen(at)gmail.com)

Onhan sähköpostiosoitteesi ajan tasalla?
Samassa paikassa voit päivittää sen ja näin saada Sisseiltä tiedotteita suoraan meiliisi

Sissisanomien Sisällysluettelo

sivu	
2	Juha Karell on lähtenyt
3	Päätoimittajalta
4	Kunniapuheenjohtajan palsta
5	Puhenjohtajan palsta
6 - 8	PROTO21
9	Vuoden kunnianosoitukset
10-11	Loppiaistulet
12-13	Combat Ju-Jutsu
14-16	Sota-ajan sissimuonakokeilu
17	North69 Recycler – keitin
18-21	Krasnyi Gangut - unohdettu rintama
22-23	Patikointia Mäntsälän maastossa
24	Lopen perinteinen syysammunta
25-27	Utria-kilpailu

PARHAAT LÄHTEVÄT ENSIN

Urho Ilmoen

Tätä kirjoittaessani olen edelleen jonkinlaisessa shokissa sissiveljen kuolemasta. Toisaalla tässä lehdessä on Juhan muistokirjoitus enkä kirjoita tähän toista. Kuvailen omia tunteitani ja reflektoin aikaisempaa vastaavaa kokemusta.

Minulla ei ole perheen taholta veljiä. Siksi Stadin sissit ovat niin lähellä sydäntäni. Olette kaikki minun veljiäni ja siskojani, osa vanhempia ja osa nuorempia. Rakkaita ja luotettuja kaikki tavallanne. Kun joku poistuu joukosta, koen aina samaa, vain asteet vaihtelevat läheisyyden mukaan.

Kerran aikaisemmin olen kokenut kuoleman kouraisun yhtä läheltä kuin tällä kertaa. Vuosia sitten olin oman RUK:n Sissikomppanian veteraanien kanssa viikonlopun tapaamisessa.

Kokoonnuimme Säkylän Huovinrinteen kasarmin tuvalla ja viimeisenä paikalle tuli eräs Henri. Hän tervehti kaikkia ja laittoi kassinsa vapaalle sängylle. Ja kaatui hengettömänä lattialle. Hälytimme apua, yritimme elvyttää ja kuuntelimme tyrmistyneinä, kun ensihoitaja totesi Henrin kuolleeksi. Keskusteltiin tilaisuuden jatkosta ja päätimme yksimielisesti viedä harjoituksen läpi suunnitelman mukaisesti. Henri osallistui kaikkiin osioihin palavan hautakynntilän muodossa. Hän kävi jopa saunassa. Viikonlopun aikana jätimme hänelle jäähyväiset ja muistelimme kaikkia hauskoja sattumuksia hänen kanssaan. Sen jälkeen tuntui paremmalta.

Mieleeni ovat jääneet muutamat Henrin sanonnat. ”Sissi lähtee suorilta jaloilta”. Ja ”Parhaat lähtevät ensin”. Tämä sopii kovin moneen. Erityisesti Juhaan.

Näitä ja muita hartaita asioita pohdimme äskeisenä Loppiaisiltana Laavulla. Paikalla oli kiitettävästi väkeä, jopa 4 ensikertalaista. Tämä oli hienoa! Muistelimme yhdessä kavereita vuosien takaa.

Pidetään huolta toisistamme sillä jokainen kerta voi olla viimeinen. Samalla on muistettava, että useimmat tapaamiset eivät ole viimeisiä.

Maanpuolustusterveisin

Urho

ISÄNMAA VELVOITTAA, MUTTEI PAKOTA
– ajatuksia vapaaehtoisuudesta

Maanpuolustuksemme perustuu kansalaisarmeijamme luomaan vahvaan reserviin. Edelleen arvonsa säilyttävä varusmiespalvelus tuottaa sodanajan joukkomme ja näin on toimittu Suomessa aina. Kotimainen järjestelmämme antaa vertailukelpoista ja laadukasta sotilaskoulutusta. Kuten kaikki tiedämme nykyisin varusmiespalvelus kestää 165, 255 tai 347 päivää. Kotiutumisen jälkeen on reserviläisen omalla vastuulla pitää huolta sotilaallisesta ammattitaidostaan ja fyysisestä toimintakunnostaan. Tämähän luvataan jo sotilasvalaa vannoessa.

Olen aikoinaan nähnyt oman operatiivisen sodanajanyksikköni kertausharjoituksessa konkreettisesti sen, kuinka hyvin taidot säilyvät reservissä. Joukkomme kotiutumisen oli neljä vuotta, ja olin joukkueessani oli lisäksi yksi taistelija, joka oli käynyt vapaaehtoisissa kertausharjoituksissa. Komppaniassamme meitä vapaaehtoisia oli vain kourallinen. Lyhyen kertaamisen jälkeen aloitimme viiden vuorokauden mittaisen sovelletun tehtävän, jossa meistä lähes kaikki toimivat samalla tasolla kuin varusmiespalveluksen päättyessä. Suurimpana erona oli ”aikuistumisen” tuoma rauhallisuus, mikä oli hieno huomata. Mielenkiintoinen kysymys onkin: kuinka pitkään kyseinen taso säilyy, mikäli taitoja ei harjoita? Taitojen säilymiseen vaikuttaa merkittävästi saadun koulutuksen laatu ja kesto, mutta uskon, että edes vuoden mittainen vaativa varusmiespalvelus ei kanna ikuisesti. Joukkomme ”kertautettiin” vain kerran, ja syynä voi toki olla se, että operatiivinen joukkojen sijoitus vanhentuu melko nopeasti. Nykyään minua ei noihin tehtäviin enää kutsuttaisikaan. Uusi yksikkö on jo koulutettu päällemme ja onkin taistelijoiden uudelleen sijoittamisen aika. Onkin tärkeää tiedostaa, ettei kukaan meistä voi jäädä laakereilleen lepäämään reservissä, sillä asevelvollisuutemme ei ole monella meistä vielä läheskään lopussa.

Operatiiviset joukot ovat kuitenkin vain osa puolustusvoimiemme suorituskykyä. Nykyinen suunta on, että paikallisjoukot tulevat muodostamaan puolustuksemme selkärangan. Paikallisjoukoissa hyödynnetään oman kotialueensa tuntevia reserviläisiä ja muuta henkilöstöä. Paikallisjoukkokonseptia kehitetään edelleen, ja se tulee olemaan tulevaisuudessa entistä merkittävämpi osa puolustustamme.

Syyskuussa julkaistussa puolustusselonteossa kohdassa 4.3 Asevelvollisuus, vapaaehtoinen maanpuolustus ja maanpuolustustahto kerrotaan seuraavaa:

”Reservin koulutusta tehostetaan kehittämällä eri harjoitusmuotoja: kertausharjoituksia, Puolustusvoimien

vapaaehtoisia harjoituksia, vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta sekä reserviläisten omatoimista osaamista mukaan lukien ampumaharjoittelun mahdollisuudet. Asevelvollisten nykyistä joustavampi käyttö muiden viranomaisten tukemiseksi selvitetään.”

Edellä olevassa lainauksessa toistuvat sanat vapaaehtoisuus ja omatoimisuus. Stadin Sissit on toiminut vapaaehtoisuuden keihäänkärjessä perustamisestaan asti. Perustamisemme kantavana ajatuksena oli vapaaehtoinen ja omatoiminen harjoittelu, joka pohjautui tarpeeseen pitää yllä ja kehittää omia taitoja. Vapaaehtoisuus on arvokasta. Se ei ole itsestään selvää, sillä sitä ei kukaan pakota tai käskä. Vapaaehtoisuus on lähtöisin meistä jokaisesta itsestämme. Jostain syvältä sisältämme kumpua palava tahto suojella isänmaata ja sitä kautta läheisiämme: perheitä, kumppaneita, aseveljiä ja suomalaista elämäntapaa. Edellä mainitun lisäksi vieläpä nautimme tekemästämme! Jokaisella meistä on ollut harjoituksissa hetkiä, jolloin olemme miettineet, miksi olemme täällä tekemässä sitä mitä teemme. Olen varma, että meistä jokainen on kokenut kylmän ja märän sunnuntaiaamun metsässä partioiden tai kesäisen, lämpimän ja kauniin lauantai-illan vartiomiehen velvollisuutta suorittaen. Voisimme olla yhtä hyvin kotona nukkumassa lämpimässä sängyssä tai ystäviemme kanssa terassilla nauttimassa helteestä Suomen aina niin lyhyessä suvessa. Mutta silti – silti olemme vapaaehtoisesti harjoittelemassa, laittamassa itsemme likoon suuremman asian puolesta. Puolustusselonteossa mainittavat vapaaehtoiset eivät vain ilmesty käskyttä paikalle kuin taikauskusta silloin kun heidät on mainittu. Nämä vapaaehtoiset ovat jo olemassa. Kyseessä ei ole jokin mystinen joukko, joka odottaa sitä hetkeä jossakin bunkkerissa syvällä kallioluolastojen suojassa valmistautuen siihen, kun heidän panostaan todella tarvitaan. Puolustusselonteossa mainittavat vapaaehtoiset olemme me Stadin Sissit ja kaikki meidän kaltaisemme aktiiviset reserviläiset. Tuota vapaaehtoisten täyttämää tehtävää koulutuksen tehostamisessa, monipuolistamisessa ja ylläpitämisessä ei tule suorittamaan kukaan muu. Me olemme valmiina. Meidän työemme jatkuu. Meitä ei ole pakotettu täyttämään meille annettua velvollisuutta. Me olemme vapaaehtoisia!

Kiitos teille kaikille!

Henri Tourunen

Sissiosaston puheenjohtaja

PROTO21-HARJOITUS MIKKELISSÄ 1.–3.10.2021

Perinteiseen tapaan syksyllä järjestettiin Sissien maastotoiminnan kruununjalokivi, jota vaihtelevasti on kutsuttu eri nimillä: perinteisesti Pahkiseksi tai kuten parina viime vuonna Protoksi. Tämän vuoden harjoitus järjestettiin Päämajakaupungissa Mikkeliissä tukeutuen Mikkelin MPK:n sekä 1. Logistiikkarykmentin ja Army Hostelin tiloihin sekä kalustoon. Harjoituksen johtajana toimi Nico Österberg innokas tiimi reserviläisiä. Ilmoittautuneita harjoitukseen oli enemmän kuin resurssisystistä mukaan voitiin ottaa, mikä kielii omaa kieltään Sissien hyvin tehdyn työn jatkumosta myös maastotoiminnan osalta.

Harjoitusjuonessa poliittinen tilanne oli tuttuun tapaan kiristynyt ja Suomen perusinfraa vastaan oli suoritettu tunnistamatonta sabotaasitoimintaa. Itämerellä, ja sen saaristossa tilanne on jännittynyt sekä erilaisia tunnistamattomia sabotaasijoukkoja on ollut liikkeellä eikä aseellisista yhteenotoista viranomaisten kanssa olla välttytty. Kuulostaa kohtalaisen tutulta, kun on seurannut viime aikojen uutisointia Euroopassa.

Proto21 piti sisällään useita erilaisia ja haastavia tehtäviä. Osastot tiedustelivat ja valvoivat omaa toiminta-alueaan. Saatujen tietojen perusteella Osastot suorittivat häirintäiskun, ja siihen liittyneen vangin sieppauksen, jonka myötä pyrittiin edelleen saamaan lisätietoja vihollisen toiminnasta alueella. Lisäksi Osastot kouluttautuivat operatiivisten tehtävien välillä ampumalla toiminnallisen rk-ammunnan MPK:n kivääreillä ja harjoittelivat rakennuksen tarkastamista sekä tyhjennystä vihollisesta käyttäen NOPTEL-simulaatiojärjestelmää. Lopulta saarretuksi jouduttuaan Osastot ylittivät vihollisen muodostaman sulkulinjan epäsuoran tulen turvin.

Tulta ja liikettä sekä muita taistelukentän elementtejä kuvattiin mm. airsoft-aseilla ja ääniautolla, joka tuotti ääntä kuvaten erilaista kalustoa: käsiaseita & epäsuoraa tulta. Harjoituksen oma keltainen vihollisosasto, tuntematon pinkki joukko sekä Mikkelin kohteensuojauskurssi vastasivat harjoituksen vastatoiminnasta.

Vastatoiminta sisälsi mm. aluevalvontaa, kulunvalvon-tapaikan toimintaa, eri tavoin suoritettua partiointia, Osastojen takaa-ajoa sekä muuta asiamies- ja taistelutoimintaa.

Jokaisen osaston toimintaa arvioitiin alusta loppuun ja tehdyt suoritukset pisteytettiin, sillä harjoituksen lisäksi kyseessä on myös kilpailu kahden osaston kesken! Mahdollisuuksien mukaan suoritusten jälkeen annettiin myös välitön palaute kehittymistä tukemaan. Kokonaiskilpailun ja tehtäväosion voitti tänä vuonna Osasto Ruskea johtajanaan Joonas Liimatta. Onnittelut Joonakselle ja koko Osasto Ruskealle! Niinpä kilpailun perinteiset kiertopalkinnot raskaan kranaatinheitin kranaatti kokonaiskilpailun voitosta ja ErP 4:n kaukopartiomiesten sodan aikana ruoaksi kaataman hirven sarvi tehtäväosion voitosta siirtyivät odottamaan seuraavaa voittajaa Joonaksen hoiviin. Totutusti myös kunkin Osaston johtajat palkitsivat omasta Osastostaan parhaan johtamissuorituksen, viestitoiminnan suorittajan sekä esimerkillisen sissin.

Voidaankin jälleen hyvillä mielin todeta, että Stadin Sissien järjestämä sissitoiminta- ja johtamisharjoitus osoitti olevansa haastava ja palkitseva harjoitus, jossa jokainen osallistuja rivi tiedustelijasta harjoitusjohtoon sai hyvää kokemusta ja oppia tulevaa varten. Yhteistoiminta eri organisaatioiden välillä toimi erittäin sujuvasti. Kiitos kaikille osallistuneille ja harjoituksen mahdollistaneille organisaatioille!

Vuonna 2022 harjoituksen perinteinen nimi Pahkis tuodaan takaisin. Pahkis22-harjoitus järjestetäänkin 7.–9.10.2022 Mikkeliissä, joten laita päivämäärä kalenteriin ja seuraa Sissien Instagramin, Facebookin ja nettisivujen sekä Sissisanomien ja Sissispämin kautta tulevia ilmoituksia!

P.S. Innokkaita järjestäjiä kaivataan harjoitusorganisaatioon. Vastuuta on tarjolla niin nuorille kuin vanhoille, kokeneille kuin vähemmän kokeneille! Halukkuutensa mukaan voi ilmoittaa lähettämällä sähköpostia pahkis(at)stadinsissit.fi .

P21 OS. RUSKEA

Vastaanotan puhelun, jossa yllätyksekseni esitetään mahdollisuutta ottaa osasto Ruskean johtovastuu syksyn Proto 21 harjoitukseen. Kiitän kunniaa ja otan tehtävän ilolla vastaan

Hyvissä ajoin ennen syksyä osaston ryhmärakenteet alka-vat jo muodostua. Olemme valmiit viikonloppua varten ja kuulemaan varsinaisen tehtävämme.

30SYYY21.

Osaston johto saapuu käsketyksi torstaina Mikkeliin Army Hostelille odottavin ja jännittynein tunnelmin valmiina ottamaan vastaan tehtäväkäsyt. Ilta sujuu vielä leppoisasti toimintasuunnitelmaa laatiessa ja viimeisiä käskyjä hioessa.

01LOK21.

Pääjoukko sissee, ensisijaisesti asenteen ja taitojen vuoksi osasto ruskeaan valittuja taistelijoita saapui odotetusti perjantai aamusta varustautuakseen vuoden odotetuimpaa viikonloppua varten. Varustautuminen sujuu pääpiirteissään hyvin, sotilaat tutustuivat toisiinsa ja pian onkin jo aika joukkueenjohtajan käskynannolle. Aloitimme siirtymisen tehtäväalueellemme toimintasuunnitelman mukaisesti, ryhmät omille vastuualueil-leen. Tehtävänäme oli ensisijaisesti aluetiedustelu, tiedustella ennakkoon havaittu kohde ja valmistaudut-tava voimankäyttöön.

Maastoon siirryttyämme ei aikaakaan, kun joukkueen johtopaikka oli perustettu, tai oikeammin viestiasema naamiovaatteen alle käskettyihin koordinaatteihin ison kiven juureen. Varsinainen tukikohta haki vielä paikkaansa, jonka tarkempi sijainti tiedusteltaisiin suojaisampaan maastonkohtaan. Osaston ajoneuvo maastoutettiin tieuralta sivuun ja otimme vastaan jalkamarssina saapuvan komentoryhmän. Suoritimme tukikohdan perustamisen ja siirsimme viestiaseman hienonaamioituun teltaamme tiheään kuusikkoon.

Ensimmäiset tiedusteluhavainnot ryhmiltä tulivat suhteellisen nopeasti. Tilanne kiristyi yllätykseksemme sangen nopeasti ja saimme tiedon sotatilan julistuksesta. Enää ei hiippailtu harmaassa vaiheessa vaan oli valmis-tauduttava koviin otteisiin.

Toiminta-alueeseen tutustumista ja tiedustelua jatketaan. Tehtävämme ennakkoon ilmoitettu kohde varmistui illan tiedusteluissa maahamme tunkeutuneeksi vihollisosas-

toksi ja saimme käskyn suorittaa häirintäiskun kohteelle ja valmistautua vangin sieppaukseen.

02LOK21.

Tiedustelemme kohdetta kerätäksemme yksityiskohtais-ta tietoa vihollisesta. Metsän suojissa ja äänettömästi, tarkkasilmäiset tiedustelijamme vahtivat Keltaisten jokaista liikettä selvittääksemme vihollisen määrän, laadun, ryhmityksen, suuntautumisen ja toiminnan. Loppuyöstä joukkueen varajohtaja esittelee suunnitel-mamme kohteen häirintäiskusta yläjohtoportaal-le y-pisteellä. Aamulla, vielä pimeään aikaan iskevät ryhmät aloittivat siirtymisen tehtävän kokoontumispaikalle, jossa silmäpartio antoi vielä viimeisimmät vihollistiedot. Komento- ja reserviryhmän turvin joukkueenjohtajana jäin viestipäällikön kanssa tukikohtaamme ylläpitämään tilannekuvaa, olemaan valmiudessa ja toimimaan tar-vittaessa. Minuutit osaston johtopaikalla kuluu piinaavan hitaasti mutta helpotuksekseni heti määrätyn ajan jälkeen on häirintäisku onnistunut ja saammekin viestin ”isku suoritettu”, ja lähes välittömästi viesti ajoneuvon väijytys osastolta ”kohdehenkilö kiinniotettu”.

Erinomaista toimintaa!

jatkuu seuraavalla sivulla ▷

Otamme ryhmät kokoon K-pisteelle ja siirryimme kootusti Kyrönpellon ampumaradalle, jossa tehtävästi tyypisesti ammuimme reserviläiskiväreillä kovapanosammunnat sekä suoritimme Noptel-ampumalaitteilla toiminnallisen rakennuksen haltuunoton. Aikaa jäi myös huollolle ja kaikki saivat nauttia ravitsevan kentälounaan itsevalmistamistaan sissimuonista. Rakennuksen haltuunoton yhteydessä löysimme kartta-asiakirjoja, josta selvisi merkinnät vihollisen taisteluvälinekätöistä sekä epäonneksemme tiedon että olemme motissa vihollisen lähes päällemme langettaman siroitemiinoitteen rajaamalla alueella. Ainoa tie pois oli ylittää vihollisen valvontalinja.

Väistämme turvalliseksi katsomaamme paikkaan ja kätkeydymme metsän siimekseen. Matkalla tyhjennämme rohkeasti toisen kartoista löytämistämme vihollisen kätöistä ja tiedustelemme myös tarkemmin jo aikaisemmin havaitsemamme vihollisen pienen leirin vastuualueellamme.

Tiedustelemme illan pimeyden turvin valvontalinjaa, jonka toteamme tarkkaan vartioiduksi ja sen että säkkipimeällä liikkuminen joukolla valvontalinjan ylittämiseksi olisi mahdotonta. Päätämme odottaa aamuun ja suorittaa vasta tuolloin häikäilemättömän, suoraviivaisen ja väkivaltaisen valvontalinjan ylityksen.

03LOK21.

Yö on kylmä ja miehet väsyneitä, tilanne on odotettava ja unta saa vain harva, sillä vihollisen pitämä epämääräinen meteli lisää entisestään tilanteen jännittyneisyyttä.

Vaistot sanovat, että tulisi jo liikkua, mutta käsky yläjohtoportaalta on pitää vielä nykyinen sijainti. Olemme valmiudessa ottaa irti mutta kannaltamme käsky ylhäältä liikkua tulee liian myöhään.

Vihollisen epäsuoraa sataa päällemme, vihollinen on kaikesta huolimatta onnistunut paikantamaan tukikohtamme.

Osaston johtaja, vääpeli ja osa taistelijoista menetetään. Joukkueen varajohtajan johdolla urheat sissit ottavat irti ja lähtee kohti suunniteltua ylityspaikkaa irtaantumissuunnitelman mukaisesti. Lupa ylittää valvontalinja saadaan lopulta ja oman epäsuorantulen turvin joukko rynnäköi onnistuneesti läpi sulkulinjan ilman omia tappioita yhtä haavoittumista lukuun ottamatta. Alkaa lopun vimmattu irtaantuminen takaa-ajavalta viholliselta kohti omia joukkoja, huoltoa ja lepoa varten.

Osasto onnistuu selviytymään turva-alueelle ja harjoitus on purkua vaille valmis.

Proto21 oli ohi ja saimme maistaa miltä tuntuu olla metsässä ja suorittaa toden teolla niitä tehtäviä, joita sissit metsässä suorittaisivatkin. Viikonloppu oli antoisa ja viihdyttävä, koimme nälkää, kylmää, hikeä ja valvomista. Jännitystä riitti, mutta osasto suoriutui annetuista tehtävistä hyvin. Opittiin paljon, parannettavaakin jäi, jotain asioita olisimme voineet tehdä vielä paljon paremmin.

Iso Kiitos onnistuneesta viikonlopusta kuuluu kaikille osastomme taistelijoille ja järjestävälle taholle.

Nähdään tulevissa harjoituksissa!

Osasto Ruskean johtaja

Yliluutnantti Joonas Liimatta

Suomen Reserviupseeriliitto

on myöntänyt vuoden 2021 maanpuolustusteko – tunnustuksen Stadin Sisseille esikuntatyöskentelyn koulutusohjelman kehittämisestä ja toteuttamisesta. Palkinto luovutettiin sisseille Mikkelissä liittovaltuuston kokouksen yhteydessä.

Stadin Sissit on järjestänyt Esikuntatyöskentelyn kurssia eri muodoissaan vuodesta 1995 asti ja kouluttanut yli 1000 reserviläistä esikuntatyöskentelyn osaajiksi.

Nykymuotoista Esikuntatyöskentelyn kurssia on järjestetty vuodesta 2016 alkaen ja Stadin Sissit ovat vahvasti muka kehittämässä valtakunnallista esikuntatyöskentelyn koulutusohjelmaa yhdessä Puolustusvoimien ja Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen kanssa. Monet sijoittamattomat kurssin suorittaneet ovat kurssin jälkeen saaneet sa - sijoituksen esikuntatehtävään.

Stadin Sissien kehittämä Esikuntatyöskentelyn koulutuskokonaisuus on hyvä esimerkki reservinosaamisen hyödyntämisestä. Koulutuksen laaduntakeena ovat osaavat ja motivoituneet reserviläiset Koulutuskokonaisuus on myös hyvä esimerkki reserviläisten koulutuspoluista.

Suomen Reserviupseeriliiton (RUL) perustama Vuoden maanpuolustus – tunnustus voidaan myöntää poikkeuksellisen ansiokkaasta maanpuolustusta, maanpuolustustahtoa tai yleistä turvallisuutta lisäävästä teosta yksityishenkilölle, yhteisölle tai projektille. Vuoden maanpuolustusteko palkintoa on myönnetty vuodesta 2001 lähtien.

Kirjoitus on Suomen Reserviupseeriliiton julkaisema.

6.12.2021 ylennettiin seuraavat Stadin Sissien jäsenet

Onnea ylennetyille!

Aapio Aki Daniel YLIL
Backlund Per Michael YLIK
Borshagovski Daniel Aleksy LTN
Engblom Ron Patrik Leander KERS
Franssila Rauli Mikael LÄÄKYLIL
Heikkilä Antti Samuli YLIL
Hotakainen Sami Hannu MAJ
Jääskeläinen Juho Sakari YLIL
Jokinen Oskari Juhani LTN
Jokinen Veli-Matti Kasper VÄÄP
Kallio Katariina Anna Inkeri KERS
Karila Markus Erik YLIL
Kaunisvaara Kimmo Eemeli VÄÄP

Matilainen Jalmari Kullervo YLIK
Matinlauri Antti Juho Henrik KAPT
Muilu Kalle Samuli YLIPURSIM
Nousiainen Henri Johannes YLIL
Riepponen Antti Viljami YLIL
Ruuskanen Jussi Juha-Pekka ALIK
Seger Visa-Pekka ALIK
Tapanen Risto Kalervo YLIL
Ukkonen Sami Petteri YLIV

Ylennys Puolustusvoimissa
Huomanen Anne Maria YLIK

LOPPIAISTULET

Päämajoituspäivä lähti Loppiaistulikutsun hyvässä ajoin jo joulukuun puolivälissä. Toiveena oli tulla terveenä ja rokotettuna. Kutsuun vastasi toistakymmentä sissiä.

Loppiaispäivän ohjelmassa oli yksi ylimääräinen ohjelma numero, entisen puheenjohtajan Juha Karellin muistolaatan paljastus. Kävin kunniapuheenjohtajan kanssa kiinnittämässä laatan pienen talon kokoiseen siirtolohkareeseen jo ennen joulua.

Päivän lähestyessä alkoi puhelin soida ja sähköpostit kulkea, lisää väkeä oli tulossa ja ajo-ohjeita kyseltiin. Onneksi Jorma oli tapansa mukaan huomionut tämän hankkiessaan illan keittotarvikkeita. Kaikille riitti maukasta lammaskaalikeittoa, ruisleipää ja viiniä. Jälkiruokana oli kahvia ja ”kermää”, kotitekoista pullaa ja keksejä. Loppujen lopuksi illalla paikalla oli 22 henkeä, mikä oli lähes ennätys. Uusiakin kävijöitä oli muutama nuorempaa ikäpolvea.

Ruokailun jälkeen muisteltiin poisnuikkuneita sissejä, vanhempaa ikäluokkaa oli Apso Turunen, sissien ensimmäisen aviuksen tekijä ja entistä puheenjohtajaa Juha Karellia, jonka muistokirjoitus on toisaalla tässä lehdessä. Ilta jatkui perinteitä noudattaen. Harry kävelytti osallistujia nuotion ympäri, hänen kohdallaan pysähdyttiin vastaamaan reserviläisaiheisiin knoppikysymyksiin. Oikein, matka jatkui; väärin, putosi pelistä pois. Tämänkertaisen visan voitti Urho. Ilta jatkui seurustelun merkeissä reilusti yli puolen yön.

Siirtolohkare ja laatta

Kerhon ja osaston entiset puheenjohtajat Tapio Jaakkola ja Erkki Viertola laskivat havuseppeleen laatan alle

LOPPIAISTULET

Aamulla herättiin pikkupakkaseen, kymmenisen astetta. Aamupalan jälkeen laitettiin laavu edustuskuntoon ja jäätiin odottamaan vieraita Juhan muistotilaisuuteen. Puolenpäivän aikaan nautittiin kahvit, sen jälkeen siirryttiin laavun viereisen mäen päällä olevan siirtolohkareen viereen. Muistolaatan paljastuksen jälkeen kerhon ja osaston entiset puheenjohtajat Tapio Jaakkola ja Erkki Viertola laskivat havuseppeleen laatan alle ja Stadin Sissien kunniapuheenjohtaja Urho Ilmonen muisteli edemmennyt Juhaa sanoen muun muassa, että ilman Juhaa emme olisi nyt tässä paikassa. Hän loi suhteet paikallisiin maanomistajiin, mikä mahdollisti laavun paikan ja laavun rakentamiseen tarvittavan järeän puutavaran saamisen lähietäisyydeltä. Lopuksi laulettiin Maamme-laulu ja huudettiin neljä kertaa ”Sissit”.

Matti Huomanen

LOPPIAISTULIEN HISTORIASTA:

Monet ovat varmaan kuulleet puhuttavan Loppiaistulista. Ensimmäiset pidettiin 1993 neljän hengen voimin Hirvenharjun maisemissa silloisen sissien käytössä olleen Kalattoman järven rannalla olleen vanhan tukkikämpän lähellä. Tukkikämpän lämmitys talvella oli toivotonta ja sen vuoksi mentiin suosiolla metsään. Siitä jatkettiin eri paikoissa kämpän ympäristössä. Muutama paikka vakiintui niin, että niihin rakennettiin kevytrunkoinen laavu, mm. Kokkosuon ja Väärän Vastamäen maastoon. Paikan vaihtoon vaikuttivat useimmiten metsätyöt, ympäristön puut kaadettiin. Vuodesta 2012 vakiintui nykyinen paikka Kaartjoen rannalla. Ensin rakennettiin varsinainen laavu, se kesti muutaman vuoden. Runkoja oli sen verran käytettävissä, että saatiin vielä varastorakennus ja myöhemmin Juha löysi Puumalasta käyttämättömän leikkimökin, mistä tehtiin WC. Alueella on myös keittokatos ja suoja kahdelle kanootille, molemmat Juhan asiantuntevalla työjohtajalla Metsäveljien rakentamana. (Metsäveljet ovat Juhan kanssa ikätovereita ja usein talkoissa hoitamassa laavun puuhoitoa Reijon kanssa).

Urho: ilman Juhaa emme olisi nyt tässä paikassa...

Nuotiotulilla Kaartjoen laavulla

CJJ reserviläisen kunnon ja kamppailutaidon perustana

Combat Ju-Jutsun harjoittelun tavoitteena on hyväkuntoinen ja kamppailukykyinen reserviläinen. Mikä on tällä hetkellä oma kykysi puolustaa itseäsi ja lähimmäisiäsi? Entä tulevaisuudessa?

Reserviläiset aloittivat Ju-Jutsun harjoittelun Suomessa vuonna 1959, jolloin Stadin Sissien perustaja Yrjö Levikoski käynnisti salitoiminnan vastaamaan rintamalla kokemiansa sotilaan tarpeita. Tuolloin nyrkkeily ja paini olivat urheilulajeina voimissaan. Judokin oli juuri rantautunut Helsingin poliisilaitoksen salin kautta ja karateakin saatiin odotella Suomeen vielä lähes 10 vuotta. Reserviläisten Ju-Jutsu sai aikanaan nimekseen Combat Ju-Jutsu (CJJ), koska harjoitusmenetelmänä sillä on omat ominaispiirteensä.

Maailma muuttuu jatkuvasti, ja Combat Ju-Jutsu mukautuu muutokseen. Tasovaatimukset perustuvat pääasiassa erilaisten, jatkuvasti kehittyvien tilannesarjojen hallintaan. Siten tilannesarjat luovat kehyksen harjoittelulle ilman yksittäisten tekniikoiden rajaamista. Tasojärjestelmä ei myöskään pakota fyysisesti erilaisia harjoittelijoita tietyn yksittäisen tekniikan staattiseen harjoitteluun. Harjoittelussa otetaan myös huomioon katuvaikivallan kulloisetkin trendit.

Combat Ju-Jutsussa perinteinen Budo kohtaa nykypäivän vaatimukset. Harjoittelu kehittää mieltä, kuntoa, kehon hallintaa ja taistelutaitoja.

CJJ saliharjoittelua

Combat Ju-Jutsu antaa valmiudet:

- itsepuolustukseen eli Suomen lain mukaiseen hätävarjeluun
- hallittuun voimankäyttöön, niin turvallisuus alan ammattilaisille kuin sotilaspoliiseillekin
- lähikamppailuun aseellisessa taistelutilanteessa huomiodien varustuksen ja taisteluvälineet

Vaikka aikoinaan harjoiteltiin historiallisista syistä mahdollisimman piilossa, on CJJ vuosien saatossa ollut monella tavalla näkyvästikin esillä. Erilaisia näytöksiä on pidetty mm. täydelle jäähallille, presidentti Mauno Koivistolle ja puolustusministeri Elisabeth Rehnille. Olemme kouluttaneet maanlaajuisesti erilaisissa tapahtumissa kouluttaen mm. sotilaspoliiseja ja kiertäneet maailmalla sekä oppimassa että opettamassa. TV:ssäkin saatoit aikoinaan Formula 1:sten mainostauolla nähdä ”Max on asenne” -mainoksen, joka tehtiin dojollamme.

CJJ on vaikuttanut monella tavalla Suomen Ju-Jutsun kehitykseen. Suurin osa Suomen Ju-Jutsusaleista on syntynyt jollain tapaa meidän salimme myötävaikutuksella ja vuonna 2019 pidettiin perinteitä kunnioittaen Combat Ju-Jutsun 60v juhlaleiri Mikkeliissä Karkialammella. Leirille saatiin mukaan myös Suomen Jujutsuliitto juhlistamaan 40-vuotistaivaltaan. Poikkeuksellisen leiristä teki jo se, että vastaavasta usean korkeamman tason kouluttajan leiristä saatiin nauttia viimeksi 30 vuotta sitten.

Korona iski rajusti kiilaa kamppailulajien harjoitteluun, mutta toki koronankin aikana on treenattu sissimäisesti tilanteeseen sopeutuen. Vedetyissä etäharjoituksissa keskityimme enemmän oman kehon hallintaan ja oikeaan voimantuottotapaan. Lähikamppailun harjoittelua ei tietenkään voi korvata ilmaan sätkimisellä tai mentaaliharjoittelulla ja nyt saliharjoittelu on koronan jäljiltä taas nousemassa kanveesista, vaikka tätä kirjoittaessa ennusmerkit näyttävät jälleen kerran huonoilta. Saimme kuitenkin järjestettyä CJJ lyhytkurssin tänä syksynä ja siten uusia ihmisiä taas lajin pariin.

Vaikka perinteisistä taistelutaidoista ammennetaan ja budohengelläkin mennään, niin urheilu on olennainen osa toimintaa, vaikka CJJ itsessään ei tosin ole kilpaurheilulaji.

Urheilullinen näkökanta ...

on kamppailussa tietenkin se, ettei etukäteen sovitulla pönötysharjoitteilla saavuteta välttämättä kamppailullisia henkisiä ja fyysisiä valmiuksia. Ns. sparrailu tuo jo jonkinlaista näkökulmaa tilanteeseen, jossa vastustaja ei haluakaan toimia meidän ajatusmallien mukaan tai edes riittävän hitaasti kauniin puolustussuorituksen tekemiseen. Osa harjoittelijoistamme käykin myös tatamilla tai kehässä kilpailemassa ja sparrikavereitakin salilta löytyy mukavasti. Salimme viimeaikaiset menestykset on saavutettu judossa, BJJ:ssa ja karatessa.

Miten pääsen mukaan harjoittelemaan?

Harjoittelu tapahtuu pääasiassa perinteikkään suojeluskuntatalon suojissa Töölöntorinkadulla Helsingissä. Mikäli jotain kamppailulajitaustaa jo löytyy, niin porukkaan voi tulla heti mukaan ottamalla yhteyttä sali@stadinsissit.fi.

Täysin ilman kamppailulajitaustaa pääsee mukaan CJJ lyhytkurssin kautta, joita pidetään 1-2 kertaa vuodessa.

Reippaasti mukaan toimintaan! Rajua peruskuntoakaan ei tarvita. Hiki tulee varmasti ilmankin!

CJJ ampumaharjoitus

Koronaajan ulkoharjoittelua

CJJ maastoharjoitus

Toimintamme perustuu edelleen vuonna 1959 järjestetyn ensimmäisen peruskurssin avaussanojen myötä tehtyihin linjauksiin:

”Olemme kaikki samanlaisia pulliaisia arvoon, säätyyn, näköön ja kokoon katso-matta sekä sinuja keskenämme.”

Combat Ju-Jutsuterveisin

Jori Salivastaava
sali@stadinsissit.fi

Sota-ajan sissimuonakokeilu
nykypäivän aineksin toteutettuna

Tämän päivän vaeltajalle ja sissille on tarjolla jos jonkinmoista kevyesti kannettavaa ja nopeasti valmistuvaa ja useimmiten jopa suhteellisen hyvänmakuista ruokaa. Monenlaista on tullut syötyä retkillä vuosien varrella ja oma eväslista on saanut vakiintuneen muotonsa.

Lyhemmillä retkillä voi kokeilla jotain poikkeavaa. Kaukopartioiden ja sissien muonitus on kiinnostanut jo pitemmän aikaa ja parikymmentä vuotta sitten ilmestyneestä Päämajan kaukopartiot jatkosodassa-teoksesta löytyy jonkinlainen ruokalista. Vielä paremmat luettelot ovat rintamamiesten muonituksesta tehdyssä väitöskirjasta, joka on luettavissa kokonaan netistä osoitteesta <http://ethesis.helsinki.fi/julkaisut/maa/skemi/vk/pranttila/rintamam.pdf> .

(Helpoiten sivut löytää hakemalla googlalla ”rintamamiesten muonitus”).
Listoja tutkittuani ja mietittyäni, mitä vastaavaa on kaupasta saatavissa, päädyin vuoden 1942 partiomuonalistaan. Vuorokauden partiomuona-annos m/42 ja sen nykyaikainen sovellus ja vuorokauden kokeilun kulutus oli seuraavanlainen

Sodanaikainen sovellus	Määrä	Nykypäivän sovellus	Määrä	sovelluksen energia-määrä	kokeilussa kului	kulutettu energia-määrä
leipää	400g	Näkkileipä	200g	2400 kJ	50 g	600 kJ
		Jäikiuunipalat	240g	2400 kJ	180g	2160 kJ
kauraryynitiiviste	160g	Pikakaurapuuro	140g	2100 kJ	70g	1050 kJ
hernetiiviste	60g	kuivattu hernekeitto	60g	880 kJ	60g	880 kJ
lihasäilyke	200g	Sikanautasäilyke	340g	2660 kJ	200g	1560 kJ
kalasäilyke	100g	säilykesardiini	90g	820 kJ	0	0
voi	125g	yhd. juustoon				
sulatejuusto	120g	sulatejuusto	250g	2300 kJ	n.50g	460 kJ
kahvisuklaa	100g	yhdistetty maito-suklaaseen				
maitosuklaa	100g	maitosuklaa	200g	4480 kJ	0	0
sokeri	170g	sokeri	100g	1700 kJ	20g	340 kJ
kahvi	20g	kaakao-kahviseos	54g	945 kJ	36g	630 kJ
tee	5g	teepussit	6g		4g	
suola		ei tarvetta				
savukkeet	30 kpl	ei tarvetta				
Askorbiinihappo	2g	ei tarvetta				
Yhteensä			1680g netto	20715 kJ		7680 kJ

Hernekeiton kuivaaminen ja kuivatun keiton valmistaminen

Kuivasin purkillisen tavallista säilykehernekeittoa seuraavasti: Avasin purkin molemmista päistä ja työnsin keittopötkön ulos ja leikkasin sen noin sentin paksuisiksi ”lätyiksi”. Asettelin lätyt leivinpaperin päälle uunipellille ja sitten pelti 50-asteeseen uuniin, jonka luukun jätin raolleen. Kävin ajoittain tökkimässä ja sekoittamassa massaa puuhaarukalla. Purkillisen kuivaamiseen kului aikaa noin 8 tuntia. Kuivattujen hernekeitto-akeiden painoksi tuli lähtöpainoltaan 430-grammaisesta purkista 120g eli puoli purkillista oli juuri sama määrä kuin kaukopartiomuona-annoksen hernetiivisteellä. Hienonsin vielä rakeet käsikäyttöisellä raastemyllyllä hienohkoksi jauheeksi.

Valmistuskokeilu:

Kuivatut ruoka-aineet vaativat aina liotuksen. Liottaminen onnistuu matkallakin esim. minigrip-pussissa, mutta hienoksi jauhettu keitto ei tarvitse kovin pitkää liotusta. Tein kotona annoksen ensimmäisellä puolikkaalla (60g) kokeilun: Laitoin keittojauheen ja 3 dl vettä pakkiin ja annoin liota muita askareita tehdessäni puolisen tuntia. Sitten parvekkeelle ja tuli ruotsalaiseen pakkikeittimeen ja pakki tulelle. Keitto alkoi kiehua lasitetulla parvekkeella muutaman plusasteen lämpötilassa noin viidessä minuutissa, kun polttoaine oli huoneenlämpöistä.

Noin viiden minuutin keittämisen ja silloin-tällöin sekoittelun jälkeen lisäsin satakunta grammaa säilykelihaa noin kuutiosentin paloina ja annoin kiehua sekoitellen vielä 5 minuuttia. Keitosta tuli sopivan paksuista ja se maistui hernekeitolta.

Kokeiluretken muonitus ja keitinkokeilu..

Kokeiluretkenä oli MPK:n Erä- ja maastotaidot-talvikurssi, jonka vääpelinä liikuin kurssin mukana sen maasto-osuuden. Tarkoituksena oli selvittää sissimuonien sovellutuksella lauantain lounaasta sunnuntain aamupalaan eli yksi vuorokausi. Repussa oli vuorokauden perusvarustus makuupusseineen ja vara- ja lisävaatteineen ja tietysti ruuat ja keitin. Reppua en punninnut, mutta sen paino jäi alle kymmenen kilon.

Keittimenä oli retken retrohenkisen luonteen vuoksi Ruotsin armeijan ylijäämää oleva pakkikeitin, joka oli nyt ensimmäistä kertaa maastossa. Keitin on toimintaperiaatteeltaan ”sukua” Trangialle eli pakin ympärillä on peltinen tuulensuoja ja lämmön pitäisi levitä pohjan alta tuulensuojan ja pakin väliin. Kyllä näin tapahtuukin, kunhan sprii ensin syttyy kunnolla ja tässä onkin keittimen heikoin lenkki: Poltin laitetaan suoraan maan tai muun ulkolämpöisen keittotason päälle. Vaikka lämpötila oli vain nollan tienoilla ja ”keittotasona” oli nuotipaikan istuinpölli, kesti lähes parikymmentä minuuttia ennen kuin kylmä sprii paloi kunnolla ja puolisen pakilista vettä kiehui.

jatkuu seuraavalla sivulla ▷

Lopulta vesi kiehui ja 2 annospussia vadelmanmakuista pikakaurapuuroa (Elovena Hetki) kolmeen desilitraan vettä sekoitettuna ja muutama sulatejuustolla päällystetty vanikkapala oli sopivan täyttävä, mutta ei liian raskas lounas.

Majapaikkaan saavuttua, majoitusvalmistelujen aikana laitoin hernejauheet ja 3 dl vettä pakkiin ja pakin käm-pän kuistin nurkkaan imeytymään noin puoleksi tun-niksi. Lounaan pitkästä keittoajasta viisastuneena etsin pari laudanpalaa ja niiden väliin tuikkukynttilän, jonka tarkoituksena oli lämmittää sprii hieman paremmin pa-lavaksi. Muutaman minuutin esilämmitys auttoi paljon, tenu syttyi hyvin ja keitto alkoi kiehua seitsemässä mi-nuutissa. Muuten noudatin jo parvekkeella kokeiltua ajoitusta, joka osoittautui maastossakin sopivaksi.

Sissimuonista olisi riittänyt hyvin iltapalaksikin, mutta vain teetä ja sokeria kului; kurssin kouluttajat tarjosivat räiskäleitä, joten pari räiskälettä riitti. (Niitä ei ole huo-mioitu kulutuslaskelmassa.)

Aamupalaksi söin neljä palaa jälkiuunipaloja ja niiden päällä satakunta grammaa lihasäilykettä ja palanpainik-keeksi join kahden pussin verran kahvikaakaota. Niillä pärjäsikin hyvin puoleenpäivään.

Oma laskettu energiankulutukseni oli seitsemisentuhatta kilojoulea + tarjotut räiskäleet eli mukana olleista eväi-tä jäi suurin osa käyttämättä. Kävelymatkaa kertyi vii-tisentoista kilometriä ja lämpötila oli nollan molemmin puolin. Kaukopartiomiehillä on siis ollut reilusti muonaa mukana, mutta he saattoivat hiihtää useita päiviä kol-menkymmenen asteen pakkasissa, kymmeniä kilometre-jä päivässä kantamuksessaan muonien ja minimaalisten varaväitteiden lisäksi patruunoita ja räjähteitä ja reppu saattoi painaa 30kg. Rinnalla keikkui vielä lippaineen seitsemisen kiloa painava Suomi-kp. Energian tarve on ollut siis aivan eri luokkaa kuin rauhallisessa leudon ke-vättälven kokeilussa.

Kokeilu oli mielenkiintoinen tehdä ja sen voisi toistaa vä-hän pitemmälläkin reissulla. Aika yksitoikkoisia olisivat kyllä ateriat, jos vuorotellen olisi syötävä lämpiminä ruo-kina hernekeittoa ja kaurapuuroa.

Ruotsalainen pakkikeitin, tietoruutu

Ruotsin armeijan pakkikeittimiä oli testin tekoaikaan, v. 2008, kaupan ylijäämäkaupoissa ja halpatavarataloissa. Hinnat olivat kymmenen euron molemmin puolin. Nyky-ään (2021) saatavuus on huonompi ja hinnat kalliimpia. Omani vaikutti täysin käyttämättömältä ja se oli leimat-tu kolmella kruunulla vuonna 1976. Hyvin paljon Trangi-an poltinta muistuttavan, mutta säiliöosaltaan isomman

messinkipolttimen valmistaja on Svea. Tunnettujen ruotsalaiskeitinmerkkien Optimus, Primus ja Trangia lisäksi Ruotsissa on vaikuttanut useita muitakin keitin-valmistajia, mm mainittu Svea.

Pakki pakataan tuulensuojan sisään ja, vaikka soikea pakki ei olekaan yhtä kätevästi pakattava kuin meikä-läinen munuaisenmallinen, vie keitin repussa tilaa vain hieman pakin tilavuutta enemmän.

Jos polttimen pitää erillään esim. samassa repun sivu-taskussa kuin polttoainepullon, mahtuu pakkiin paljon jauhemaisessa tai hiutalemaisessa muodossa olevia kuivamuonapusseja.

Kokeilun teki

- Harri Kaijansinkko

Kuva: SA-kuva 148441

Keittoaikakoe

”Puskatempuulu”, englanniksi Bushcraft-harrastus, eli yksin-kertaisin perusvälinen suoritettava retkeily ja eräily on tuonut markkinoille erilaisia pikkufirmojen valmistamia välineitä. Sil-miini sattui viime keväänä Facebookin Tee itse retkeilyvarus-teita-ryhmässä nimimerkin Sampsa Survival esittelemä North69 Recycler-kolmiokeitin, jota nimimerkin yritys valmistaa pieninä sarjoina. Keitin muistuttaa paljon Trangia Triangle-kevytkeitin-tä, jonka valmistus on ilmeisesti lopetettu; ainakaan sitä ei enää saa mistään. Trianglesta poiketen keitin on kokonaan ruostu-mattomasta Imm vahvuisesta teräslevystä leikattu; siinä ei ole teräslankaosia.

Tilasin keittimen huhtikuussa ja keittimen mukana tullessa laskussa olleesta laskunsaajan nimestä huomasin, että ”Sampsa Survival” oli-kin vähintään puolittunut, monen sissinkin tuntema Vantaan Reservi-läisten entinen pj Sampsa Olkinuora!

Olen käyttänyt kolmiokeitintä menneenä kesänä ja syksynä lähes ainoana retkikeittimenäni ja olen todennut sen varsin käteväksi ja pieneen tilaan pakkautuvaksi. Keitin, Trangian spriipoltin ja pieni polttoainepullo mahtuvat pieneenkin, esim. vanhan sa-sipulisäkki-repun, sivutaskuun tai sotilaallisemmassa käytössä taisteluvyön tai -liivin taskuun. Vähän isompaan taskuun mahtuu keitin, kaasupullo, Trangian kaasupoltin ja litran kattilakin. Keittimen mukana ei tule poltinta, mutta Trangia polttimienhan löytyy joka sissin kaapista – vai löytyykö?

Keittimen koon ansiosta sen kanssa voi käyttää suurehkojakin katti-loita, perinteistä sotilaspakkaa tai erilaisia paistinpannuja. Kevyt- ja sooloretkeilyssä yleistyneet alle litran vetoiset mukimalliset keittoas-tiat vaativat jonkinlaisen lisätuen.

Keittimen tekniset tiedot:

Mitat

käyttökunnossa: 160 x 160 x 160mm kolmio, korkeus 90mm

kuljetuskunnossa 170 x 90 x 10mm

keitinkehysten paino 300g + poltin

Tätä juttua varten tein keittoaikatestin. Vertailtavina oli kolmiokeitin spriipolttimella ja kaasupolttimella sekä verrokkina Trangian pie-nempi perusmalli 27 spriipolttimella. (Pienempi Trangiani on niin vanha, että siinä ei ole kaasuletkun aukkoa jalustaosassa, joten kaa-sukäyttövertailua en päässyt sillä tekemään.)

Kattilana oli kaikissa testeissä Trangian 1.1 litran kattila. Keitettävä vesimäärä oli puoli litraa, ulkoilman lämpötila noin 20 astetta ja ve-den lähtölämpötila kutakuinkin sama. Tuulta oli sen verran, että pui-den latvat ja oksa heiluivat hieman. Kiehumiseksi katsoin, kun usean millimetrin kokoisia kuplia nousi jatkuvasti pintaan:

Kiehumisajat olivat seuraavat:

Kolmiokeitin spriipolttimella: 7 min 20 sek

Trangia 27 spriipolttimella: 7 min 30 sek

- Harri Kaijansinkko

Keitin kuljetuskunnossa

Keitin koottuna, spriipoltin

Keitin toimii paistinpannunkin kanssa

Keitin ja Trangian spriipoltin

Unohdettu rintama

TAISTELUT SAARISTOSSA 1941

Morgonlandetin taistelu

Kuva 1

Hangosta 12 kilometriä lounaaseen sijaitsee pieni saari strategiselta kannalta tärkeässä paikassa suhteessa luovutettuun Hankoon, joka oli jäänyt venäläisiltä huomioimatta, kun rajat vedettiin. Saaren uhanalaisesta sijainnista johtuen välirauhan aikana saarella ollut sotilasmiehitys evakuoitiin 16. kesäkuuta 1941 vastaise-
na yönä. Venäläiset olivat päättäneet vallata suomalaisten puolella olevat saaret. Erityisesti heitä kiinnosti Morgonlandet, koska se sijaitsi lyhyen matkan päästä lounaaseen Hankoniemen kärjestä ja siitä oli hyvät tähytysmahdollisuudet Hankoniemelle. Sen korkeimmalla kohdalla oli ollut kaksikerroksinen betoninen tulenjohtotorni minkä venäläiset olivat tuhonneet jatkosodan alkaessa 26.6. kolmen tykin yhteislaukauksella.

Suomalaisten Hanko-ryhmän esikunta totesi myöhemmin, että oli virhe jättää saari tyhjilleen, ja käski 2. heinäkuuta, että Morgonland miehittäisiin salaa. Heinäkuun 2. ja 3. päivän välisenä yönä suomalainen partio teki sinne tiedustelumatkan. Matkan tuloksena havaittiin, että tähytystorni oli tuhouttu ja kalastusmaja palanut täysin raunioksi.

Rannikoprikaatin esikunta antoi 4.7. käskyn sijoittaa sinne huomaamatta uusi vakinainen vartio-osasto. Luutnantti P-E Ahlblad in johtama vartioryhmä, johon kuului alikersantti Nils Ranta ja neljä tykkimiestä, Torvald Samuelsson, Arvid Nyman, Ernst Pihl ja Albin Törnqvist, sai tämän tehtäväkseen. Ryhmä oli myöhässä, sillä sen piti olla paikalla jo 7. heinäkuuta. Myöhästyminen johtui siitä että heille käsketyistä nopeista moottoriveneistä toinen rikkoutui ja ryhmän piti palata takaisin Öroseen, mistä oli lähdetty.

Seuraavana iltana, 8. heinäkuuta, ryhmä lähti uudelleen matkaan yhdellä veneellä, joka palasi Öroseen. Näin ryhmä jäi ilmaa veneeseen, koska heille tarkoitettu pakovene oli rikkoutunut. Partion ensimmäinen tehtävä oli nostaa merikaapelin pää rantavedestä ja asentaa sen kuntoon.

Yhteys saatiin vihdoinkin toimimaan seuraavana iltapäivinä 9.7. Tähytyspaikka yritti toimia salassa, mikä oli aivan ehdoton elinehto.

Venäläiset olivat kuitenkin huomannut liikettä Morgonlandetissa, ja epäilivät, että saaresta johdettiin tulta Hankoon ja ampuivat saareen päivittäin.

Ryssän rantapysyys puhuu, ahisi luutnantti Ahlblad. Eri-tyisen rauhatonta oli 14.7. Tulitus lakkasi, mutta keskitys syytti kulon kuivassa alikasvillisuudessa ja saari peittyi savuun.

Viestiyhteyttä hoitanut Nyman kysyi, eikö olisi jo aikaa lähettää saarelle nopea vene, joka sinne oli jo aikaisemmin määrätty. Hän sai vastauksen, että vene tulee, kunhan se on korjattu. Luvattua veneä ei kuulunut. Myöhemmin kävi ilmi, että vene oli maissa, eikä korjaamiseksi ollut tehty mitään. Tilanne alkoi näyttää yhä enemmän ja enemmän huolestuttavalta. Viestimiehenä toiminut tykkimies Nyman raportoi huomioitaan esikuntaan viikon ajan säestettynä kuljetusvälinepyynnöllä.

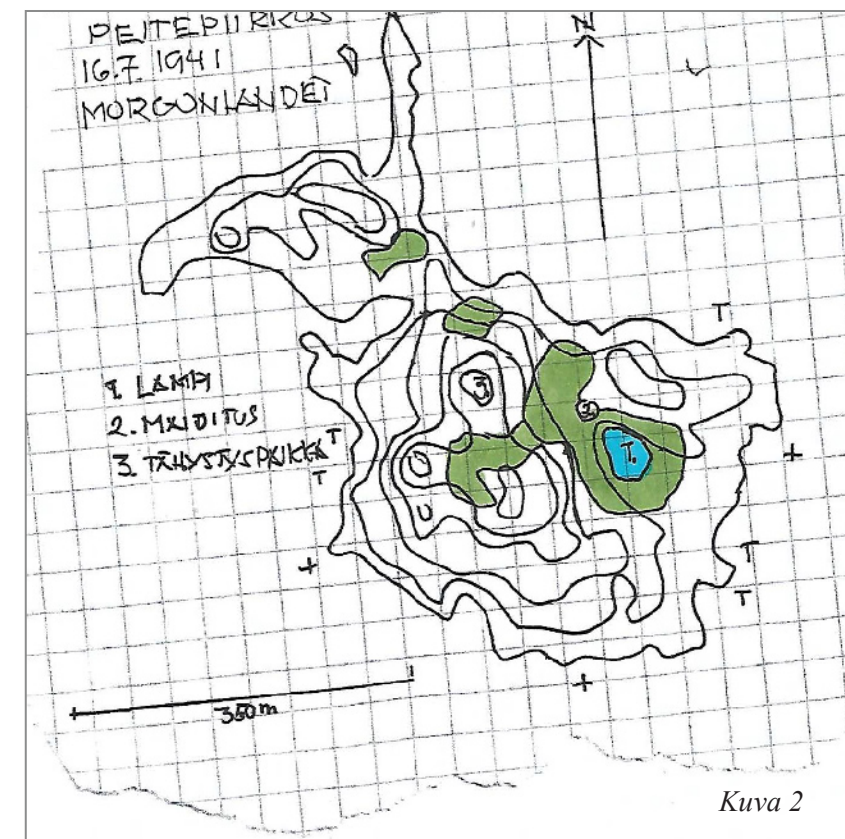
Hangossa oli päätetty hyökätä ja eliminoida kerralla Morgonlandetissa oleva tukikohdasta vain 12 kilometriä päässä oleva suomalaisten tulenjohto- ja tähytysasema miehistöineen.

Tämä tehtävä annettiin kapteeni Graninin rajajoukoissa olevan rajavartioluutnantti S. Zakinin komennossa olevalle iskujoukolle suoritettavaksi. Ryhmä kuljetettiin saareen kahdella iskun toteuttavaksi määrättyllä MO-4 vartiomoottoriveneellä. Mutta venäläiset eivät tulleet yllätyksenä, koska jo kello 23 havaitsi vartiovuorollaan tykkimies Pihl, että Tulliniemestä lähti veneitä tulemaan, keulakohuista päätellen kohti Morgonlandetia.

Pihl hälytti miehet teltasta ja otti yhteyden Öron viestikeskukseen. Öro kysyi heti että: "Ammutaanko". Morgonlandetista vastattiin: Ei vielä, asennamme suuntalaitteen ensin. Kun suomalaisilla oli suuntalaitteen asennus suoritettu, ilmoittivat he Öron linnakkeelle: Ammutaan kun venäläisten veneet ovat kolmen kilometrien päästä Morgonlandetista. Tämä etäisyys veneisiin ilmoitettiin klo 00.10 ja "Valmiina tulitukseen" mutta lupaa tulitukseen ei saatu, koska linnakkeen komentaja kapteeni Lauri Lauramo ei ollut tavoitettu.

Nyman vaati, että viestimiehet murtautuisivat Lauramon asuntoon ja herättäisivät miehen. Näin tehtiin, mutta kapteeni ei ollut paikalla. Öron linnakkeella oli tajuttu saaren hätä ja klo 00.12 pyydettiin Hiittisten lohkolta lupa ampua kaksi 12 tuumantyykin laukausta Morgonlandetin itäpuolelle. Pyyntö tulen avaamisesta uudistettiin klo 00.17. mutta jostain syystä Hiittisten lohkon komentaja kielsi ampumisen.

Seuraukset olivat dramaattiset, koska suomalaisten evakuointiveneekään ei saapunut Morgonlandetiin. Venäläisten MO-4 vartiomoottoriveneet olivat aivan saaren läheisyydessä, ja niistä laskettiin soutuveneet joilla hyökkääjät rantautuisivat. Morgonlandet informoi Öron linnaketta klo 00.19 "Vielä kaksi vihollisen nopeakulkuista veneä lähestyy. Valmistaudumme taisteluun." Kaksi minuuttia myöhemmin tuli viimeinen viesti: "Viholliset ovat rantautuneet..." Puhelimessa kuului muutama kiväärilaukaus, ja sen jälkeen yhteys katkesi lopullisesti.

Kuva 2

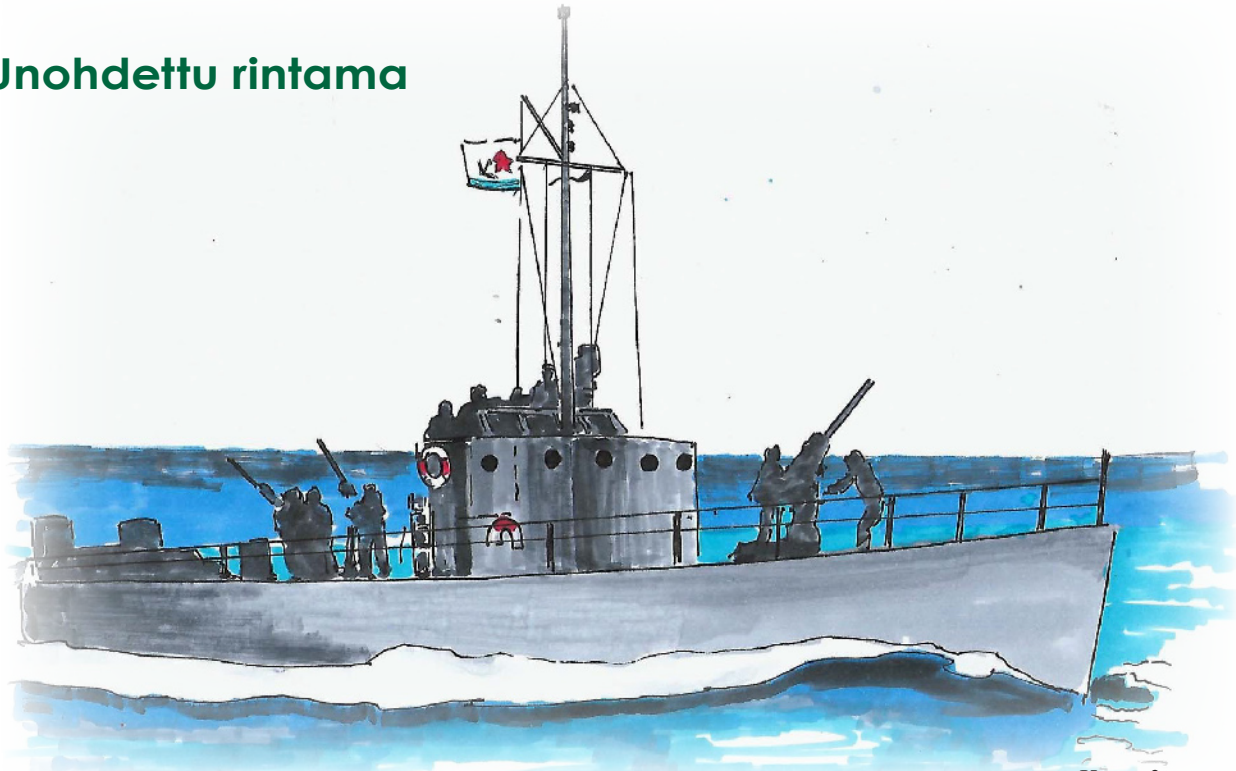
Morgonlandetin tapahtumien etenemisestä tykkimies Arvid Nyman kertoi seuraavasti

Maihin oli nousut noin 300 venäläisiä, konepistoolilla varustettuja, rajavartioujoukkojen sotilaita, jotka etenivät ketjussa varovasti hämärässä etsien suomalaisia. Viestiminen oli lopetettava. Kiväärin rätisi. Arvid jätti teltan ja katsoi kelloaan. Oli keskiyö ja Suomen kaunis kesäyö. Luutnantti Ahlblad käski ryhmän kokoon sekä varoitti melusta ja turhasta ryntäilystä.

Venäläisten ketju lähenei. Osaston tilanne kävi jo epätoivoiseksi. Kahden laivan miehistö ja rannikkosotilaita oli paikalla todella paljon. Luutnantti huokaisi alistuneesti syvään ja sanoi sitten, että vastarinnan yritys olisi toivoton. Kukaan ei esittänyt vastalauseita. Hetken kulluttua luutnantti käski heittää suuntimen saaren keskellä olevaan lampen. Arvid haki laitteen ja heitti sen lampen, minne se upposi vaimeasti lumpsahaen. Ryhmä oli kyyryssä lammen rannalla. – Ei jäädä missään nimessä vangiksi toinen kiväärimies sanoi. – Tappaa ne kuitenkin. Hiljaisuus, kukaan ei vastannut.

jatkuu seuraavalla sivulla ▷

Unohdettu rintama

Kuva 3

Luutnantti päätti: Piiloudumme kaulamme myöten tuohon lampeen. Mitä se hyödyttää, vartiutykkimies sanoi ja teki latausliikkeen. – Parasta on kaikkien tappaa itse itsensä. – Ei mitään sellaista, sanoi luutnantti, en voi antaa lupaa itsetuhoon. Heittäkää aseet pois ja mennään rauhallisesti veteen! Hävittäkää henkilökohtaiset paperit. Luutnantti repi arvomerkit kauluksistaan, kaivoi taskusta lompakon, silmäili ympärilleen, käänsi ison kiven ja piilotti kaiken lohkareen alle. Ryhmä kahlas sitten peräkkäin lampeen ja miehet asettuivat harvaan ketjuun. Päät näkyivät veden pinnalla kuin maalipallot. Ympärillä ei ollut yhtään hengityspotken tekoon sopivaa kaislaa. Vain umpikaisloja. Etsijöiden äänet lähestyivät. Vaimea yötuuli liikutteli puiden lehtiä. Kulon aiheuttama savu alkoi hälvetä. Odotus oli piinaavampaa kuin kauhu. Arvid päätti valmistella hyvästejä ja pakottautuu ajattelemaan parikymmenvuotiaasta elämänsä. Kaikki olivat joko kauhusta jäykkänä taikka kohmeessa. Arvid tunsu kylmyyden vartalossaan. Häntä värisytti niin että leukojen liikettä täytyi pidätellä. Luonnon lämmityskeino, hän muisti. Siinä samassa hän havahtui, kun kuuli viereltään suhahduksen. Yrittikö alikersantti viestittää jotain? Arvid kohotti päätään ja näki savun seassa liikkuvia ihmishahmoja. Vihollisia! Sotilaita oli vilisemällä. Olivatko ne saaneet heistä jotain vainua, sillä mitään käskyjä ei kuulunut. Arvid seurasi kuinka rannan puoleinen reunimmaisena hiipivä venäläinen sotilas ohitti veteen laskeutumispäikan, meni ohi, kääntyi takaisin, pysähtyi ja alkoi tähyttää lammelle. Savu oli hälvennyt veden yltä ja kahluuvana erottuu selvästi. Heidät on havaittu, ajatteli Arvid.

Onneksi venäläinen ei ampunut vaan juoksi hakemaan lisävoimia. Ryhmä sotilaita ryntäsi rantaan ja konepistooleja ojentui lammelle. Joku kaivoi vyötäröään. Arvid tuijotti kauhuissaan. Mies etsi käsikranaatin!

Luutnantti kuiskaisi: - Nyt on, pojat, viisasta antautua. Kädet kohti taivasta miehet, ja kahlataan rantaan. Seuratkaa! Luutnantti kahlasi kädet kohottuina ensimmäisenä rantaan. Kaikki aseet olivat suunnattuina häneen ja vedestä noustessaan Arvid näki, kuinka luutnanttia lyötiin nyrkillä kasvoihin. Sotilaat osoittivat aseitaan kohti lammesta nousevia ja huutelivat vihasesti. Miehillä oli kypärät ja automaattiasheet ja käytös ylimielisen itsevarma, valiosotilaita arveli Arvid. Hän tuli kolmantena miehenä rantaan, missä sotilas karjaisi ja tarrasi hänen vyöllään roikkuvaan pistimeen. Samassa kajahti. Minua lyötiin, tajusi Arvid ja tunsu kuinka häntä pyörrytti, mutta pakottautuu pysymään pystyssä. Arvid näki sumeain silmin kuinka sotilas nosti konepistooliaan, ja kiljaisi hädissään, mutta venäläinen jätti aikeensa siihen.

Vangitsijat saartoivat ryhmän aseet ojossa ja tarkistivat vangit kovakouraisesti repien. Nyt paikalle saapui myös punaupseeri, joka katseli suomalaisryhmää halveksiva ilme kasvoillaan ja antoi lisäohjeita. Vankijoukoista revittiin satunnaisesti yksi tykkimiehistä erikseen muista jonka tulkki käski kulkea noin kolmekymmentä metriä muita vankia edellä ja näytti suunnan, venäläisten seurattessa aseet edelleen tanassa.

Vankijoukkoa kierrettiin saaren ympäri, alkuun rantoja pitkin ja sen jälkeen summittaisesti pitkin saarta ristin rastin. Arvid arveli heidän etsivän miinoja. Kun aika oli kulunut pari tuntia, vankiryhmän silmät sidottiin ja heidät soudettiin johonkin aluksista, sekä työnnettiin siellä suljettuun tilaan. Arvid yritti arvella puoliääneen mihin heitä viedään, luutnantti kuiskasi, todennäköisesti Hankoon. Laivamatka päättyi ja suomalaisvangit vietiin rannasta autolla silmät sidottuna jonnekin. Lyhyen ajomatkan jälkeen auto pysähtyi ja kuului käskyjä, ovet paukkuivat ja silmäsiteet poistettiin. Oltiin sisätiloissa, missä vangit siirrettiin alas kellariin, siellä heidät lukittiin kaikki samaan huoneeseen. Aamulla alkoivat kuulustelut.

Alikersantti joutui ensimmäisenä kuulusteluun. Tuntien päästä hän palasi mutta pysyi vaitonaisen muiden kysyessä mitä oli tapahtunut. Tuli viimein Arvidin vuoro, moneenkin kertaan, kiusaksi asti, venäläiseen tyyliin öisin. Alkukuulusteluista ei jäänyt Arvidin mieleen mitään kovin merkittävää. Kerta toisensa jälkeen kysyttiin samoja asioita annettujen henkilötietojen jälkeen.

Sotavankien kärsimykset jatkuivat öisenä laivamatkana Tallinnaan ja sieltä toisella aluksella Leningradiin. Siellä heidät kuulusteltiin entistä tiiviimmin kahden viikon ajan jossain vanhassa saastaisessa vankilassa. Yötä päivää jatkuvien uusiutuvien kuulustelujen välillä Arvid teki työtä siivoamalla sellit ja vankilan käytävät.

Leningradiin saapumisen jälkeen Arvid ei enää tavannut päällikköään, joka oli Hangon kuulusteluissa paljastunut upseeriksi ja häntä kuulusteltiin Leningradissa upseerina.

Muiden viiden Morgonlandetilaisen matka jatkui junalla Vologdan oblastiin Javengan jakeluleirille. Siellä viety viikon jälkeen heidät erotettiin viimeisestä esimiehestä. Loput neljä passitettiin Karagandaan, miehistöleirille numero 99, Aasiaan lähelle Kiinan rajaa.

Kaikki muut menehtyivät vankileirien ankarissa oloissa paitsi Arvid Nyman, joka pääsi palamaan Suomeen kolme ja puoli vuotta sodan jälkeen 1948.

JATKUU...

Teksti ja piirroksot: *Christer Mikkonen*
Lähteet: *Antero Uitto & Carl-Fredrik Geust* :
HANKO TOISESSA MAAILMANSODASSA,
Stig Nyström: HANGÖ 1940-1941,
Seppo Jääskeläinen: PUNAINEN HANKO,
Kimmo Nummela : HANGON RINTAMA.

Kuvatestit:

kuva 1. Vartio-osasto saapuu Morgonlandetiin,
kuva 2. Morgonlandetin peitepiirros,
kuva 3. Vartioveneet suuntaavat kohti Morgonlandetia,
kuva 4. Vankijoukkoa kierrätettiin saaren ympäri.

Kuva 4

Patikointi Mäntsälän Sääksjärven maastossa.

Keskiviikkona 1.9. kokoontui ryhmä ikisissejä Mäntsälän Sääksjärvellä sijaitsevan Törmä nimisen ”tukikohdan” (Topin projektimökki) pihalle, tarkoituksenaan viettää aikaa patikoiden ja muutenkin rentoutua luonnossa.

Paikalle saavuttiin puolipäivän aikaan ja ensin oli ohjelmassa majoittuminen. Tämän jälkeen oli vuorossa lipunnosto. Kun lippu oli nostettu, pakattiin päiväreppu ja siirryimme tukikohdan rajalla olevaan notkoon missä ylitimme siellä olevan puron.

Pilkkasuunnistus

Puron ylitys

Lipun nosto

Puron ylityksen jälkeen matka jatkui maastossa, missä metsätöiden jäljet hankaloitivat etenemistämme. Selvityämme siitä, matka jatkui ja nyt maasto muuttui; edessä oli ylämäki korkealle kalliolle, missä luonto muistutti pienine mäntyineen Lapin maisemaa.

Kallion kupeelta löytyi vanha metsätie, mitä lähdimme seuraamaan. Patikointi jatkui metsätietä pitkin kunnes tulimme viljapellolle, missä isäntä oli puimassa. Hän oli juuri tauolla ja jäimme juttelemaan sadon määrästä ja kuivuudesta.

Arveltiin, että viljan ei tarvinnut olla pitkään viljakuivurissa, kun oli jo valmiiksi niin kuivaa. Saatamme maistella vähän jyviä niiden kuivuuden toteamiseksi, jatkoimme matkaa ylittäen maantien ja vähän matkaa metsätietä pitkin. Tieltä siirryimme metsään ja ohitimme vanhan turpeenottopaikan.

Tämän viimeisen osuuden, matkalla Topin ja hänen naapurinsa Anteron kanssa rakentamalle laavulle, suoritimme pilkkasuunnistuksena tiheässä sekametsässä. Laavulla oli jo Antero odottamassa nuotiolla nokipannukahvien (avec) kanssa. Täällä söimme sitten lounaan ja huuhtelimme ruuan alas erilaisilla juomilla.

Kotimatka suoritettiin moottorimarssina komeasti Anteron pakun tavaratilassa. Pistäydyimme hänen tilansa pihalle tutustumaan siellä olevaan saha- ja höyläslaitokseen, minkä naapuri Tuomo ja Antero omistavat yhdessä.

Palattuamme tukikohta Törmään oli ohjelmassa ruokailu. Aterian jälkeen siirryimme taas notkoon, mihin Topi oli suunnitellut ampumaradan, missä ammuimme 22.:sella siluettiammuntaa. Ammunnan jälkeen olikin jo saunan lämmityksen vuoro ja lipunlasku. Saunan lämmitessä istuimme tulilla Topin kodassa jaloja juomia nautiskellen. Illan päätteeksi oli vielä biljardi- ja darts-cup.

Seuraavana aamuna nautimme aamupalan sekä julkaisimme ammunnan, biljardin ja darts -kilpailujen tulokset. Sitten olikin jo tämän tilaisuuden puron aika.

Teksti ja kuvat: Christer Mikkonen

Laavulla

Reijo ampuu

Illan päätteeksi

Perinteinen syysammunta Lopen ampumaradalla

Perinneaseella

Teksti ja kuvat: Christer Mikkonen

Kypin metsästys

Toiminnallisempi

Vuoden 2021 syksy oli pandemian takia poikkeava, niin myös ikisisseillä. Kun perinteinen syysviikonloppu Lopen laavulla peruuntui, muuttui se syyskuiseksi patikointiretkeksi Mäntsälän Sääksjärven maastossa, ja niin ammunta siirtyi lokakuulle.

Lokakuun 12. päivänä jo ennen kello kymmentä saavuimme Keinäsen Matin kanssa Lopen ampumaradan montulle rakentamaan rataa. Ensi kerättiin materiaalia radan rakentamiseen ja sitten sahattiin ja naulattiin. Muiden osallistujien saavuttua saatiin sitten radan valmiiksi. Kun toimintasäännöt ja käytännön asiat oli selvitetty, alkoi ammunnat.

Ensin lämmiteltiin metsästämyllä kymppiä, minkä jälkeen siirryimme nopeutta ja tähtäämisen siirtoa vaativaan ammuntaan. Sitten ammuimme vielä SRA – tyyppien ammuntaa. Lopuksi jokainen ampui vielä viisi laukausta pystykorvala. Viimeisenä ei ollut jäljellä kun hylsyjen poiminta, jälkien siivoaminen ja kotiin lähtö ”puolimatkan-krouvin” kautta.

MIKÄ UTRIA-KILPAILU ON?

Utria Assault tai virokseksi Utria Dessant

Utria assault 13-15.1.2022

– kilpailu on *MILITARY SPORTING SOCIETY ERNA:n* vuosittain tammikuussa järjestämä kansainvälinen kaukotiedustelukilpailu, jossa virolaiset ja muista lähinnä Viron NATO kumppanimaista ja tietysti Suomesta, tavanomaisesti Stadin Sisseistä muodostuvat nelihenkiset partiot kilpailevat hie-
man vajaan kaksi vuorokautta kestävässä sotilaallista kuntoa ja taitoa ns. extremistisellä tavalla mittaavassa koitoksessa.

Kilpailulla

– on erittäin hieno ja kunniakas perinne, joka koskettaa virolaisten lisäksi erityisesti meitä suomalaisia. Kilpailussa vaalitaan Viron vapaussodan tapahtumiin olennaisesti liittyvää Utrian maihinnousua, joka tapahtui 17.1.1919 Utrian hiekkarannoille. Maihinnousun suoritti ns. *I Suomalainen Vapaajoukko* jota komensi ruotsalainen majuri *Martin Ekström*. Taustaksi on hyvä vielä mainita, että everstiluutnantti *Hans Kalmin* kommentoi *Pohjan Pojat* muodostivat yhdessä I Suomalaisen Vapaajoukon kanssa Viron vapauttamiseen ratkaisevala tavalla vaikuttaneen sotavoiman. Tällaisen perinteen ääressä mieli muuttuu hyvin nöyräksi ja on vaikeaa edes kuvitella miten vaativissa olosuhteissa noin vuosisata sitten Viron vapauden puolesta on taisteltu. Samanlaisesti koimme olevan erityinen kunnia saada osallistua tähän hienoon tapahtumaan ja ryhdyimme huolellisesti valmistautumaan kilpailua edeltäneen syksyn aikana sekä fyysisesti harjoittelemalla että pohtimalla aikaisempien vuosien kokemusten perusteella mahdollisesti eteen tulevia haasteita.

Valmistautuminen

Joukkueemme muodostuminen sai alkunsa *Eki Monnin* aloitteellisuudesta kesän 2021 aikana. Eki on kokenut Sissi Team kilpailija ja osallistunut myös Utriaan aikaisempina vuosina useasti. Sopivan joukkueen muodostamisessa ja erityisesti näin jatkuvasti vellovan pandemian aikana joukkueenjohtajan aktiivisuus on aivan ratkaisevassa roolissa, että kilpailijat ja huoltotiimi saadaan kasaan. Jouduimme toteamaan useampaankin kertaan kuinka altistumiset tai suoranaiset sairastumisen niittivät vahvuudesta joukkueemme kilpailijoita ja huoltajia. Kisatiimin muodostivat lopulta *Eki Monni, Perttu Turku, Niko Kuismanen, Jori Arrakoski* ja huoltotiimi: *Tuomas Turunen ja Johanna Herrala*.

Todella tärkeä osa kilpailuun valmistautumisessa on Puolustusvoimilta, Kaartin Jääkärirykmentistä ja MPK ry:ltä saatu korvaamaton varustetuki. Ilman toimivia ja hyviä varusteita tällaiset hankkeet eivät olisi mahdollisia.

... jatkuu seuraavalla sivulla ▷

◀ ... jatkuu ed. sivulta

Harjoittelua leimasi vuoden vaihteeseen saakka vähälu-
misuus ja siten myös harjoittelua tapahtui kävel-
len. Tämä korjaantui kerralla vuoden vaihteessa, jolloin pääsimme
ottamaan uutta vuotta vastaan Nuuksion korpeen sukset
jalassa. Yön yli jatkunut harjoitus oli kaikille tarpeen sil-
lä oletuksena oli, että kilpailu tapahtuu hiihtovarustuk-
sessa.

Kilpailu

Kilpailun ”komentopaikka” on Itä-Virossa noin 170km
päässä Tallinnasta Jõhvi nimisessä kaupungissa sijaitseva
Viron Suojeluskunnan (*Estonian Defence League/Kait-
seliit*) varuskunta, johon on aina yhtä mukavaa saapua.
Kilpailun ensimmäinen ns. *Check Point Alfa (CP A)* on
varustetarkastus, jossa kuten myöhemmin kaikilla muil-
lakin Check Pointeilla on oltava käsky +5min. Varuste-
tarkastuksessa kaikki kilpailukäskyssä määrätty mukana
oltavat varusteet tarkastetaan esinekohtaisesti jokaiselta.
Tämä on erityisen mielenkiintoinen vaihe myös siksi,
että se tarjoaa mahdollisuuden tutustua myös muiden
joukkueiden varusteisiin mistä voi jopa oppia jotain.

Valitettavasti koronasta johtuen tämän vuoden kilpailu-
sa varustetarkastus jouduttiin toimittamaan joukkue ker-
rallaan mutta meille tarjoutui kuitenkin tilaisuus meitä
lähtöjärjestyksessä edeltäneiden belgialaisten ja ranska-
laisten joukkueiden varustuksen tarkkailuun.

Kysymys oli erikoisjoukoissa palvelevista ammattisoti-
laista muodostuneista joukkueista, joten varusteet olivat
tasoa HiFi – mutta totesimme samalla että kotimainen
sotilaan talvivaatetus kestää kovankin kansainvälisen
vertailun.

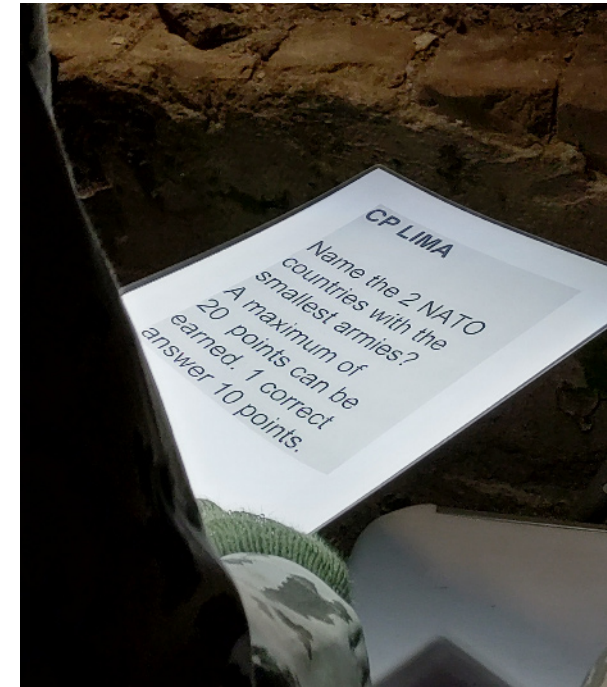
Hieman apeutta (tai pitääkö sanoa kateutta) meissä ai-
heutti belgialaisten *FN SCAR 5.56x45 NATO* -kiväärit
Aimpoint H1 optiikalla. Olimme kuitenkin iloisia kuitille
saaduista *HK:n G3* ruotsalaisklooneista eli AK3:sta ka-
liiberissa *7.62x51 NATO* eli hirvimiesten *.308 Winchester*
kyllä lämmittää mieltä kummasti ja kyllähän se tiedetään
ettei G3:sta parempaa olekaan, jos kyseinen työkalu kel-
pasi nimenomaan Rhodesian ”kevyelle” jalkaväelle niin
emme valita vaikka rauta painaa.

Varustetarkastuksen jälkeen tiimien tehtävänä oli ajo-
neuvosiirtymä CP Deltalle, jonka MGRS gridit saim-
me tarkastuksen yhteydessä. Otimme gridit kartalta ja
gps:ltä, jonka jälkeen ajoneuvokuljetus huoltotiimim-
me toimesta oli kuin palokunta tuloajalla deltapointilla.
Lähtöaikamme oli tasan 22:00, josta varsinainen yön ja
päivän, kylmän ja kuuman sekä väsymyksen ja innos-
tuksen vuoristorata alkoi pisteeltä toiselle, välillä mysti-
siä näkyjä nähden ja välillä huollosta saadun lämpimän
juotavan virkistämänä.

Lähdön jälkeen partiomme siirtyi hiihtäen checkpoin-
tilta toiselle siten, että seuraavan pisteen gridit saadaan
aina kultakin pisteeltä. Checkpointeille on saavuttava
täsmällisesti aikataulun mukaan, myöhästymisestä tai
toisaalta liian aikaisesta saapumisesta seuraa virhepis-
teitä. Jos partio myöhästyy se ei saa lainkaan suorittaa
rastitehtävää, jolloin virhepisteet ovat sen mukaiset.

Olimme ajoissa kaikilla pisteillä. Tehtävät muodostuivat
mm. kohteen tiedustelusta ja etsinnästä (tiedustele koh-
de ja etsi/nouda maastoon pudonnut drone), tulen teosta
tilapäisvälinein, etäisyyden arvioinnista, väkivaltaisesta
tiedustelusta, joka muistutti kyllä enemmän iskuosasto-
toimintaa kuin ”tiedustelua”, vastatiedustelun ns. koh-
dehenkilökuvaston opiskelua ja myöhemmällä pisteellä
näiden mieleen palautusta sekä Naton mil-std mukaisen
tiedusteluraportin laadintaa ”psykovaikutuksen” alla
mitä kuvasi korvia huumaava dark techno ja psykedee-
linen valojen välke. Ja tietysti toiminnallinen ammunta
pitkällä ja lyhyellä aseella – G3 toimi kuin ns. junan ves-
sa ja ampujat saattoivat nauttia täysillä 308:n tarjoamasta
kyydistä. Hieman vastatoimintaakin oli, ja vastasimme
tuleen etupainotteisesti, jos emme ampuneet latasimme
tai vaihdoimme paikkaa – tuli ja liike olivat jatkuvaa.

Erityisesti kilpailijoiden näkökulmasta toteamme, että
huoltotiimimme toimi kuin ammattilainen ryhmä. Saim-
me ns. täydellisen huollon palvelun, ja juuri oikeaan ai-
kaan, oikeassa paikassa. Tiedustelupartiomme PHT tuli
täytetyksi ja siten säilytimme toimintakykymme aina
viimeiselle check pointille saakka ennen maalia. Tästä
lähti noin 4km maastojuoksu pitkin Sinimäen rinteitä.

Koitos kesti torstai-illasta 13.1. klo 22:00 – lauantai
aamuun klo n. klo 12:30 jolloin saavutimme maali-
pisteen Sinimäellä sijaitsevalla Blue Hill's Memo-
rialilla.

Sinimäen taistelut elokuussa 1944 ja niiden muis-
toksi paikalla oleva suurikokoinen risti muisto-
paasineen on yhtälailla kunnioitusta herättävä ja
erityisen vaikuttava alue maaliin tulolle tällaisen
koitoksen jälkeen.

Maalissa huoltotiimi otti partion hoivaansa ja suun-
tasimme Jõhviin pakkaamaan. Huoltotiimimme
osallistui myös seppleen laskuun 17.1.1919 Utrian
taisteluiden muistopaadella.

Kilpailun antia

Lopputuloksissa olimme 14. Kilpailuun ilmoittautui 24
joukkuetta, joista 19 lähti taipaleelle. Joukkueista 16 pää-
si maaliin ja 3 keskeytti. Utria Assault 2022 kilpailusta jäi
kaikille Sissien joukkueen jäsenille niin kilpailijoille kuin
huoltotiimille erittäin positiivinen kokemus, joka kannustaa
pitämään koitokseen osallistumisen perinnettä yllä ja tavoit-
telemaan tuloskehitystä erittäin kovatasoisten virolaisten ja
kansainvälisten joukkueiden joukossa.

*On kunnia saada kuulua Stadin Sisseihin ja
Utria Assault-kilpailun osallistujajoukkoon.*

- Perttu Turku

SISSISANOMAT on Helsingin Sissikerho Ry:n
ja Helsingin Sissiosasto Ry:n jäsen- ja tiedotuslehti.

(paatoimittaja@stadinsissit.fi)
Ulkoasu ja taitto: Sirkka-Liisa Kallio
Painolaitos: Mailhouse

Sissisanomat julkaisee sitoumuksetta Stadin Sissien
toimialaan kuuluvia artikkeleita käytettävissä
oleva tila huomioiden.

Toimitus pidättää oikeuden lyhentää ja editoida
tekstejä, sisältöä oleellisesti muuttamatta.
Sissisanomat ja siinä julkaistut artikkelit, kuvat
ja piirrokset kuuluvat tekijänoikeuslain piiriin.
Kirjoittajien esittämät näkökannat ovat heidän
omiaan, eivätkä välttämättä edusta Sissiparlamentin
päätoimittajan.

SISSISANOMIEN AINEISTOJEN TOIMITUS

Sähköpostilla päätoimittajalle mieluiten doc. Word -muodossa.
Mahdollisen kuva-aineiston (jpg-muodossa) toimittamisesta on
sovittava erikseen päätoimittajan ja taittajan kanssa.

OSOITTEENMUUTOKSET

RUL:n jäsenet: [www-lomakkeella:
www.rul.fi/jaseneksi](http://www-lomakkeella:www.rul.fi/jaseneksi)
email: jasenasiat@rul.fi

- puh. 09 405 62011 (MPY / Virpi Kukkonen)
RES:n jäsenet: email: jasenasiat@reservilaisliitto.fi
puh. 09 405 62010 (MPY / Sara Välimäki)
- Sissitili: FI04 4055 5610 0004 29
- y-tunnus_21647014
ISSN 12390879

Sissiosasto r.y.

60

vuotta

**Sissiosaston johtokunnalla on kunnia kutsua
koko Sissikansa, eli niin osaston kuin kerhokin
seuralaisineen juhlistamaan
60-vuotista taivalta ravintola MAD:iin
os. Mikonkatu7, Helsinki,
perjantaina 20. päivänä toukokuuta 2022 kello 18.00**

**Ilmoittautumiset viimeistään 20.4. 2022 kello 18.00
tämän linkin kautta: <https://bit.ly/sissiosasto60v>
Hinta 60 € /henkilö, sis. illallisen ruokajuomineen
(sissitili FI04 4055 5610 0004 29,
viestiksi osallistujien sukunimet)**

Pukukoodi smart casual.

